

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové a ve věci

žalobce

V. P., r.č.: X
bytem X

proti
žalovanému

Ministerstvo průmyslu a obchodu
se sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. MPO 292213/2021, o poskytnutí informace,

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 23. 2. 2021 v části, ve které žalobce požadoval informaci o tom, kdo byl pověřen nebo oprávněn ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu připravit a vypracovat rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020, č. j. MPO 461631/20/21200/01000, MPO 461665/20/21200/01000 a MPO 461697/20/21200/01000, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žaloba se v části, v níž žalobce požadoval, aby žalovaný vydal rozhodnutí v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. MPO 292213/2021 o žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 23. 2. 2021, týkající se informace pod bodem (2) z jakého důvodu byla zmíněná rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu vydána v srpnu 2020, když jde o rozhodnutí o rozkladech z prosince 2019; a pod bodem (3) kdy mně budou uvedena rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020 doručena, z a m í t á.
- III. Žalobce n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému s e n e p ř i z n á v á náhrada nákladů řízení.
- V. Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalobce se vyzývá, aby ve lhůtě do 1 týdne od doručení tohoto rozsudku sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podanou dne 25. 6. 2021 domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 21. 5. 2021, č. j. MPO431032/21/21200/01000, vydaného podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění platném od 1. 8. 2020 do 23. 7. 2021 (dále jen „zákon o informacích“), jenž považoval za rozhodnutí správního orgánu. Zároveň se žalobce podanou žalobou domáhal, aby žalovaný rozhodl o jeho žádosti o informace ze dne 23. 2. 2021. V žádosti žalobce po žalovaném požadoval informace o tom, (1) kdo byl pověřen nebo oprávněn ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu připravit a vypracovat rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020, č.j. MPO 461631/20/21200/01000, MPO 461665/20/21200/01000 a MPO 461697/20/21200/01000; (2) z jakého důvodu byla zmíněná rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu vydána v srpnu 2020, když jde o rozhodnutí o rozkladech z prosince 2019; (3) kdy mně budou uvedena rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020 doručena.
2. Soud ze správního spisu zjistil následující podstatný skutkový stav:
3. Na žádost žalobce, jejíž obsah soud popsal výše v bodě 1 rozsudku, reagoval žalovaný tak, že dne 26. 2. 2021 vyzval žalobce prostřednictvím elektronické pošty (značka žalovaného

MPO 222389/2021, PID MIPOX03GD7IN) k doplnění žádosti ze dne 23. 2. 2021 do 5 dnů od doručení o sdělení, jakým způsobem jsou v jeho případě splněny závěry rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 8. 11. 2016 ve věci č. 18030/11, resp. nálezů Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, tedy zda účelem vyžádané informace je přispět k diskuzi o věcech veřejného zájmu, případně se informace samotná týká veřejného zájmu nebo žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „hlídacího psa“ demokracie.

4. Dne 10. 3. 2021 žalovaný žalobci prostřednictvím elektronické pošty (značka žalovaného MPO 262227/2021, PID MIPOX03HL45O) sdělil, že s ohledem na probíhající konzultace mezi zainteresovanými útvary ministerstva prodlužuje lhůtu pro poskytnutí informací podle § 14 odst. 7 písm. c) informačního zákona nejvýše o 10 dní, tj. do 20. 3. 2021.
5. Následně žalovaný zaslal žalobci dne 19. 3. 2021 sdělení k žádosti o poskytnutí informací podle informačního zákona (značka žalovaného MPO 292213/2021, PID MIPOX03IHMC6, podepsán vedoucí oddělení otevřeného úřadu PaedDr. S. N., Ph.D.). K dotazům žalobce žalovaný uvedl, že podle § 152 zákona č. 150/2004 Sb., správní řád, návrh na rozhodnutí o rozkladu předkládá ministrovi rozkladová komise jmenovaná ministrem průmyslu a obchodu. K vydání rozhodnutí v srpnu 2020 došlo s ohledem na vyhlášení nouzového stavu a mimořádných opatření omezujících činnost úřadů. Rozhodnutí byla žalobci odeslána, prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu místa trvalého pobytu a vrátila se jako nedoručená, což je žalobci ostatně známo.
6. Proti postupu žalovaného podal žalobce dne 31. 3. 2021 v souladu s § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona stížnost. Žalobce ve stížnosti namítá jednak neposkytnutí informací ve lhůtě 15 dnů ode dne přijetí žádosti podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona, po jejímž uplynutí žalovaný dále zaslal žalobci elektronicky sdělení ze dne 19. 3. 2021, které neobsahuje jedinou konkrétní informaci k dotazům formulovaným žalobcem v žádosti o poskytnutí informací ze dne 23. 2. 2021. Žalovaný sdělil žalobci vybrané údaje k činnosti rozkladové komise a dále dvě zjevně nepravdivá a nedoložená tvrzení, která nebyla předmětem žádosti ze dne 23. 2. 2021. Žalovaný tedy neposkytl žalobci v zákonné lhůtě ani po jejím uplynutí požadované informace, ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, v čemž spatřuje žalobce nezákonný postup.
7. Žalovaný dne 7. 4. 2021 předložil v rámci interního sdělení stížnost žalobce rozkladové komisi – senátu pro věci zákona o informacích a vyjádřil přesvědčení, že žalobci jakožto žadateli požadované informace poskytl sdělením ze dne 19. 3. 2021.
8. Ministr průmyslu a obchodu vydal dne 21. 5. 2021 na základě návrhu rozkladové komise rozhodnutí, č. j. MPO 431032/21/21200/01000, PID MIPOX03MSRVP, které bylo žalobci doručeno do vlastních rukou na adresu N. 660/3, P. dne 26. 5. 2021. Rozhodnutím byl potvrzen postup žalovaného v řízení o žádosti o poskytnutí informace vedeném pod sp. zn. MPO 292213/2021, když nebyl shledán důvod pro podání stížnosti, neboť požadované informace byly žalobci poskytnuty. Nadto byla žádost formulována velmi obecně, přičemž za vymezení žádosti odpovídá toliko žadatel. S obecným vymezením žádosti pak koresponduje i sdělení žalovaného, který tak postupoval v mezích informačního zákona.
9. Žalobce podal dne 2. 6. 2021 k Úřadu pro ochranu osobních údajů v souladu s § 16b odst. 3 informačního zákona žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu Ministerstva kultury ve věci stížnosti žalobce na postup žalovaného při vyřizování žádosti

o informace podané žalobcem dne 23. 2. 2021, a též o pokyn povinnému subjektu poskytnout požadované informace. Stížnost byla u povinného subjektu podána dne 31. 3. 2021 a dosud nebyla nijak vyřízena.

10. Úřad pro ochranu osobních údajů dne 24. 6. 2021 požádal žalovaného o stanovisko k opatření proti nečinnosti ministra průmyslu a obchodu v řízení podle informačního zákona a zaslání podkladů pro rozhodnutí. Usnesením ze dne 30. 6. 2021, č. j. UOOU-02681/21-4, Úřad pro ochranu osobních údajů nevyhověl žádosti žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti ministra průmyslu a obchodu v řízení o stížnosti podané dle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona, shledal však překročení zákonem stanovené lhůty pro rozhodnutí o stížnosti. Žalovaný připojil ke svému stanovisku rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 21. 5. 2021 a doručenkou prokazující doručení rozhodnutí žalobci dne 28. 5. 2021. Nečinnost tak pominula, stejně jako důvod k opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu.
11. Soud na tomto místě upozorňuje, že v průběhu řízení došlo ke změně předmětu řízení, soud totiž usnesením ze dne 27. 9. 2023, č. j. 5 A 73/2021 – 31, v právní moci dne 16. 10. 2023, připustil změnu žalobního petitu navrženou žalobcem v podání ze dne 17. 5. 2023, kterým se žalobce domáhal, aby soud místo původního petitu znějícího na zrušení správního rozhodnutí, uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti ze dne 23. 2. 2021 do sedmi dnů od právní moci rozsudku.

II.

Žaloba, vyjádření žalovaného

12. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný dopisem ze dne 19. 3. 2021, sp. zn. MPO 292213/2021, který obsahoval sdělení k žádosti o poskytnutí informací, požadované informace neposkytl a nevydal ani rozhodnutí o odmítnutí předmětné žádosti o informace. Žalovaný v uvedeném sdělení ze dne 19. 3. 2021 obecně uvedl, že návrh na rozhodnutí o rozkladu předkládá ministrovi rozkladová komise, rozhodnutí byla prý vydaná v srpnu 2020, tedy po osmi měsících od podání příslušných rozkladů, s ohledem na nouzový stav a mimořádná opatření, a o odeslání zmíněných rozhodnutí žalobci, že žalobce má příslušné informace. Žalobce byl přesvědčen, že odpověď žalovaného neobsahovala žádnou konkrétní informaci ke konkrétně formulovaným bodům předmětné žádosti. Žalobce považoval postup žalovaného za protiprávní a dne 31. 3. 2021 podal k nadřízenému orgánu stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích. V závěru své stížnosti ze dne 31. 3. 2021 požádal žalobce nadřízený orgán, aby přikázal žalovanému požadované informace poskytnout.
13. Dále žalobce v žalobě nesouhlasil s tím, že dne 21. 5. 2021 vydal ministr průmyslu a obchodu rozhodnutí č. j. MPO 431032/21/21200/01000, kterým postup žalovaného v řízení o žádosti o poskytnutí informace potvrdil. Nadřízený orgán měl za to, že v projednávané věci byly žadateli požadované informace poskytnuty a též konstatoval, že je žádost formulována velmi obecně, přičemž za vymezení žádosti odpovídá žadatel. K tomuto tvrzení žalobce v žalobě uvedl, že příslušná rozkladová komise pravděpodobně vůbec nezná ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) zákona o informacích, v němž je jednoznačně uvedeno, že je-li žádost formulována příliš obecně, vyzve povinný subjekt žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil. Žalobce namítal, že rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 21. 5. 2021 je protiprávní, a to z věcných i právních důvodů.

14. Žalobce v žalobě taktéž uvedl, že již z pouhého přečtení jednotlivých bodů žádosti o poskytnutí informací a údajné odpovědi pana S. N., je podle žalobce naprosto zřejmé, že nejde o poskytnutí požadovaných informací k jednotlivým konkrétně formulovaným bodům žádosti, nýbrž o projev úsilí, požadované informace neposkytnout bez ohledu na postup povinného subjektu v rozporu se zákonem. K (1) bodu žádosti žalobce upozornil, že ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu se určitě netýká rozkladové komise a § 152 správního řádu. V souvislosti s (2) bodem žádosti, na které reagoval pan S. N. tak, že rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020, č. j.: MPO 461631/20/21200/01000, MPO 461665/20/21200/01000 a MPO 461697/20/21200/01000, byla vydána po uplynutí zákonných lhůt s ohledem na nouzový stav a vyhlášení mimořádných opatření, žalobce namítal, že podle jeho názoru jde o zcela nepravdivé, účelové a nepodložené tvrzení, neboť o příslušných rozkladech mělo být dle správního řádu rozhodnuto v lednu 2020, kdy žádný nouzový stav ani mimořádná opatření nebyly v platnosti. K bodu (3) své žádosti žalobce uvedl, že žádal o poskytnutí zmíněných rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020, které se mají týkat právě žalobce jakožto účastníka řízení, což ale pan N. svévolně odbyl podle žalobce účelovým tvrzením, že mu rozhodnutí byla odeslána a vrátila se jako nedoručená. Žalobce předestřel, že zmíněné tvrzení vedoucího oddělení pana N. není řádným poskytnutím informace podle zákona o informacích a čl. 17 Listiny základních práv a svobod, ale nesprávným úředním postupem pana N., který v rozporu s příslušnými právními předpisy prakticky odmítá žalobci jako účastníku příslušného řízení a následně žadatele podle zákona o informacích požadovaná rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu poskytnout. Žalobce přitom uvedená rozhodnutí nikdy neobdržel, neměl ani příslušné oznámení a poučení ve smyslu ustanovení § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, takže vůbec nerozumí tvrzení pana N., co přesně mu mělo být o doručování těchto rozhodnutí známo.
15. Závěrem žalobce v žalobě uvedl, že podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) zákona o informacích, povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt, zastoupený panem N., nepostupoval uvedeným způsobem, byl jeho postup při vyřizování žádosti protiprávní, stejně jako zmíněné rozhodnutí, které se odvolává na údajně velmi obecnou formulaci žádosti. Dále žalobce uvedl, že jeho žádost o informace je naprosto konkrétní, neboť se týká přesně určených rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. 8. 2020, příslušné pověřené nebo oprávněné osoby ve smyslu § 15 odst. 2 správního řádu a sdělení povinného subjektu, kdy budou zmíněná rozhodnutí žalobci doručena. Žalobci tak není zřejmé v čem tkví údajná velmi obecná formulace jeho předmětné žádosti o informace.
16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 12. 8. 2021 zrekapituloval dosavadní průběh řízení a navrhnul soudu, aby žalobu zamítl. Žalovaný uvedl, že z žádosti je zřejmé, jaké informace v působnosti ministerstva jsou požadovány, žalovaný tedy nespatořoval žádného důvodu pro výzvu k upřesnění žádosti ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) zákona o informacích. Jednalo se o žádost o poskytnutí informací sdělením (tedy podle § 4a odst. 2 písm. a) zákona o informacích), nikoliv o poskytnutí informací kopii dokumentu nebo datového souboru. Žalovaný byl přesvědčen, že poskytl žalobci dne 19. 3. 2021 sdělení ke všem třem požadovaným informacím. Úvahy žadatele o (ne)poskytnutí informací označil za projev nenaplněné představy žalobce o tom, jak podrobné sdělení by měl správní orgán poskytnout. K tvrzení žalobce na str. 4 žaloby: „*K bodu 3. své žádosti ze dne 23. 2. 2021*

žalobce uvádí, že žádá o poskytnutí zmíněných rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020...“; žalovaný akcentoval, že tento požadavek žádost neobsahuje.

17. Žalovaný na závěr uvedl, že gesčním útvarem ministerstva pro vyřizování žádosti o poskytnutí informací podle zákona o informacích je oddělení otevřeného úřadu, nikoliv zaměstnanec. Vyřizování žádosti je procesem, na kterém se podílejí příslušné odborné útvary žalovaného. Poskytování informací a případné vydávání rozhodnutí o odmítnutí žádosti je výsledkem činnosti různých zaměstnanců žalovaného jako prvostupňového orgánu, hodnocení práce jednotlivých zaměstnanců je úkolem jejich přímých představených.
18. Žalobce v replice ze dne 3. 9. 2021 uvedl, že žalovaný ve svém vyjádření nevyvrátil podstatné body žaloby, na kterou žalobce v plném rozsahu odkazuje. Proto trvá na poskytnutí informací, o které žádal, přičemž zopakoval, že zmíněná rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ani žádné oznámení ve smyslu § 23 odst. 4 a 5 správního řádu dosud neobdržel. V této souvislosti žalobce odkázal na ustanovení § 19 odst. 1 správního řádu, dle kterého písemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotovil. Žalobce zásadně nesouhlasil s tvrzením žalovaného ve vyjádření k žalobě, že žalovaný poskytl sdělení ke všem třem požadovaným informacím, a že úvahy žalobce jsou projevem nenaplněné představy o tom, jak podrobné sdělení by měl správní orgán poskytnout. Žalobce uvedl, že žalovaný nevyzval žadatele podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o informacích, aby svoji žádost upřesnil. Žalobce má za to, že povinný subjekt má poskytnout úplné a správné informace v co nejširším rozsahu. Tato skutečnost je dle žalobce v přímém rozporu s postupem žalovaného, dokumentovaném v bodě 23. jeho vyjádření, z něhož lze dovodit, že informace v co nejširším rozsahu neposkytl.
19. Rovněž tak žalobce nesouhlasil s odkazem žalovaného na vyhlášení nouzového stavu a s tím souvisejících omezujících opatření. Dle žalobce je toto tvrzení pouhá výmluva, neboť ministr měl o příslušných rozkladech rozhodnout ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Žalobce uvedl, že dle § 16 odst. 3 zákona o informacích tuto lhůtu nelze prodloužit. Žalobce rovněž uvedl, že i po dobu nouzového stavu byly ústřední správní orgány povinny zajistit svou činnost v rozsahu stanoveném zákonem. Dále se žalobce vyjádřil ke konstatování žalovaného, že rozhodnutí ze dne 21. 5. 2021, č.j. MPO 431032/21/21200/01000 obsahuje všechny znaky rozhodnutí podle správního řádu a je autentickým dokumentem podepsaným ministrem průmyslu a obchodu. Dle žalobce se jedná o pouhé nepodložené tvrzení, písemnosti zasílané žalobci žalovaným se vyznačují zjevnou neexistencí všech prvků, které by sloužily k jednoznačné identifikaci příslušné úřední listiny. Dle žalobce žalovaný záměrně neuvádí číslo jednací a spisovou značku v takové podobě, ze které by bylo zřejmé, jaký útvar listinu vyhotovil. Žalobce uvedl, že listiny vyhotovované žalovaným považuje za pouhé neúřední vyjádření nějaké osoby, která v bodě 22. uvádí, že rozhodnutí ze dne 21. 5. 2021 je autentickým dokumentem podepsaným ministrem průmyslu a obchodu. Údajné úřední listiny žalovaného tak dle názoru žalobce neodpovídají nárokům na autentické úřední písemnosti státního orgánu a závazným předpisům pro evidenci a třídění písemností.

III.

Právní posouzení věci

20. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili.
21. Soud konstatuje, že žalobce před podáním žaloby ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. vyčerpал všechny prostředky, které mu procesní předpisy stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, když podal dne 31. 3. 2021 stížnost ve smyslu § 16a informačního zákona (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, nebo bod [10] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2020, č. j. 1 As 325/2019-28). Městský soud v Praze žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
22. Žaloba je částečně důvodná.
23. Při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
24. Podle § 79 odst. 1 věta první s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.*
25. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*
26. Podle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona *povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.*
27. Podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona *povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.*
28. Podle § 15 odst. 1 informačního zákona *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*
29. Předmětem sporu v dané věci je, zdali žalovaný poskytl žalobci informace požadované v žádosti, jež byla žalovanému doručena dne 23. 2. 2021. Žalobce v žádosti požadoval informace o tom, (1) kdo byl pověřen nebo oprávněn ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu připravit a vypracovat rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020, č.j. MPO 461631/20/21200/01000, MPO 461665/20/21200/01000 a MPO 461697/20/21200/01000; (2) z jakého důvodu byla zmíněná rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu vydána v srpnu 2020, když jde o rozhodnutí o rozkladech z prosince 2019; (3) kdy mně budou uvedena rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020 doručena.
30. Soud uvádí, že při posuzování nečinnosti jsou v této souvislosti možné tři alternativy: (A) povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (B) povinný orgán vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací

[§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 informačního zákona], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 informačního zákona], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (C) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017-21).

31. Soud rovněž připomíná závěry, uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 124/2016-42, tento soud v bodě [30] k obecnosti žádosti uvedl, že *„[f]ormulace žádosti o informace je věcí žadatele. Povinný subjekt dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím žadatele vyzve k upřesnění žádosti, je-li žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně. Netrpí-li žádost o informace nedostatky, které by bránily jejímu posouzení, není úkolem povinného subjektu, aby se snažil žádost nějakým způsobem domýšlet či přetvářet. Případné nedostatky žádosti, které však nebrání jejímu posouzení, jdou na vrub samotného žadatele.“*
32. Soud předně konstatuje, že v nyní projednávané věci žalovaný jako povinný subjekt neměl pochybnosti o tom, jakých informací se žalobce žádostí domáhal, neboť ve věci nepostupoval dle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona a žalobce nevyzval k upřesnění žádosti. Přičemž soud shodně se žalovaným nevyhodnotil obsah žádosti žalobce za natolik obecně či nesrozumitelně formulovaný, aby z něj snad nebylo zřejmé, jakých informací se žalobce domáhá. Naopak v textu žádosti je požadavek žalobce formulován určitým a srozumitelným způsobem; když z něj jednoznačně vyplývá, které informace žalobce žádá. Text posuzovaného bodu (1) žádosti totiž výslovně odkazuje na ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu a na konkrétní rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu, tj. žalobce se ve vztahu k těmto rozhodnutím domáhá sdělení, kdo byl pověřen nebo oprávněn předmětná rozhodnutí vypracovat. Soud opakuje, že na uvedené formulaci požadavku neshledává nic nejasného; nebylo tudíž zapotřebí, aby si žalovaný za žalobce požadavek jakkoli domýšlel či přetvářel.
33. Dle § 15 odst. 2 správního řádu platí, že *úkony správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby oprávněné k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřené vedoucím správního orgánu (dále jen "oprávněné úřední osoby")*.
34. Na druhou stranu však soud přisvědčuje námitce žalobce, že odpověď žalovaného v rámci sdělení ze dne 19. 3. 2021 na bod (1) žádosti byla zcela nedostatečná a neurčitá, když mu bylo sděleno, že podle § 152 správního řádu návrh na rozhodnutí o rozkladu předkládá ministrovi rozkladová komise, jmenovaná ministrem průmyslu a obchodu. Soud konstatuje, že požadavek žalobce v bodě (1) žádosti se nevztahoval k ustanovení § 152 správního řádu, ale jak žalobce v žádosti výslovně uvedl k ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu. Z dotčeného bodu je zřejmé, že žalobce se ptá na konkrétní úřední osoby oprávněné dle § 15 odst. 2 správního řádu k úkonům správního orgánu. Je nutno doplnit, že přestože o rozkladu rozhoduje ministr, v řízení o rozkladu mohou vystupovat (a většinou tak i vystupují) oprávněné úřední osoby, které vedou či činí různé procesní úkony, přičemž samotný ministr „toliko“ rozhodne a podepíše finální rozhodnutí o rozkladu. Soud proto shledal odpověď žalovaného v dopise ze dne 19. 3. 2021, k bodu (1) žádosti za nedostatečnou. Žalovaný tak k bodu (1) žádosti informace požadované žalobcem neposkytl, aniž o této části žádosti vydal rozhodnutí o odmítnutí podle § 15 odst. 1 informačního zákona. Tímto svým postupem se tudíž žalovaný stal nečinným.

35. Dále soud neshledal požadavky na informace v bodě (2) a (3) žádosti za natolik obecně či nesrozumitelně formulované, aby z nich nebylo zřejmé, jakých informací se žalobce domáhá. Postup žalovaného, kdy žalovaný nevyzval žalobce k upřesnění žádosti dle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona ve vztahu k bodu (2) a (3) žádosti tak není v rozporu se zákonem. Soud shledal odpověď žalovaného k bodu (2) žádosti, v rámci které bylo žalobci sděleno, že rozhodnutí byla vydána v srpnu 2020 s ohledem na nouzový stav v České republice a vyhlášení mimořádných opatření omezujících činnost úřadu, za odpovídající dotazu žalobce (bod (2) z jakého důvodu byla zmíněná rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu vydána v srpnu 2020, když jde o rozhodnutí o rozkladech z prosince 2019). S ohledem na poměrně obecné znění požadavku v bodu (2) žádosti, jej dle názoru soudu bylo možno vyřídit taktéž obecnějším konstatováním žalovaného o vyhlášeném nouzovém stavu a souvisejících mimořádných opatřeních. K tvrzení žalobce, že podle jeho názoru jde o zcela nepravdivé, účelové a nepodložené tvrzení, neboť o příslušných rozkladech mělo být dle správního řádu rozhodnuto v lednu 2020, soud konstatuje, že pandemie covidu – 19 Českou republiku zasáhla v lednu 2020 a k vyhlášení nouzového stavu došlo dne 12. 3. 2020. Odpověď žalovaného tak nelze označit za zjevně nepravdivou a nepodloženou. Soud navíc konstatuje, že posuzuje, zda žalovaný vyčerpal předmět žádosti pod bodem (2), resp. zda žalovaným poskytnuté informace odpovídaly požadavkům obsaženým pod bodem (2) žádosti žalobce, přičemž soud shledal odpověď žalovaného na dotaz žalobce formulovaný pod bodem (2) za dostačující.
36. Ve vztahu k poskytnutí informace k bodu (3) žádosti, v rámci které bylo žalobci sděleno, že mu rozhodnutí byla odeslána prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu místa trvalého pobytu a vrátila se jako nedoručená, což je ostatně žalobci známo, tuto považuje soud rovněž za odpovídající znění dotazu žalobce v žádosti. Soud přisvědčuje žalovanému, že žádost žalobce ze dne 23. 2. 2021, neobsahovala požadavek na poskytnutí či zaslání rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. 8. 2020, nýbrž obsahovala pouze dotaz žalobce formulovaný v bodu (3) *„kdy mně budou uvedené rozhodnutí doručena?“* Sdělení žalovaného k bodu (3) žádosti nelze považovat za zjevně účelová či nepravdivá, když sám žalobce ve svém dopise ze dne 2. 12. 2020 uvedl: *„Dozvěděl jsem se v současnosti a bez Vaší iniciativy, že mně údajně byla zmíněná rozhodnutí doručována v první polovině září 2020 a následně vrácena odesílateli, tedy Ministerstvu průmyslu a obchodu. Žádám Vás proto o sdělení, proč mně uvedené písemnosti nebyly zaslány s pokynem vložit do domovní schránky a proč jsem se o Vašem údajném pokusu mně tyto dokumenty doručit nedozvěděl v souladu s § 23 odst. 4 a 5 správního řádu.“* Soud konstatuje, že žalovaným poskytnuté informace k bodu (3) žádosti odpovídaly dotazu žalobce.

IV.

Závěr, náklady řízení

37. Soud shrnuje, že v dané věci došlo ze strany žalovaného k řádnému poskytnutí požadovaných informací žalobcem k bodu (2) a (3) žádosti. Zároveň však soud shledal nečinnost žalovaného ve vztahu k poskytnutí informací k bodu (1) žádosti žalobce, soud proto v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. výrokem pod bodem I. rozsudku uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o informace, resp. o té části žádosti žalobce, v níž požadoval poskytnutí informace o tom, kdo byl pověřen nebo oprávněn ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu připravit a vypracovat rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. srpna 2020, č.j. MPO 461631/20/21200/01000, MPO461665/20/21200/01000 a MPO 461697/20/21200/01000. Žalovaný žalobci

požadované informace buď poskytne, nebo vydá rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 informačního zákona. Soud stanovil k vydání rozhodnutí lhůtu v délce 15 dní, kterou považuje za přiměřenou s ohledem na charakter požadované informace žalobcem.

38. Dále soud výrokem pod bodem II. rozsudku částečně (ve zbytku) žalobu žalobce zamítl, neboť informace požadované žalobcem v bodě (2) a (3) žádosti, mu byla žalovaným sdělena; tudíž žalovaný v době rozhodování soudu v rozsahu požadovaných informací v bodech (2) a (3) žádosti nebyl nečinný.
39. Výroky pod body III. a IV. rozsudku rozhodl soud o náhradě nákladů řízení dle § 60 odst. 1 věta druhá s. ř. s., kdy pokud měl účastník ve věci úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů řízení. Žalobce dle žádosti požadoval po žalovaném poskytnutí informací ohledně tří položených otázek. Tímto rozsudkem soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout jen v případě jedné otázky. Tudíž žalobce měl v řízení částečný úspěch, ale toliko z jedné třetiny požadovaných informací, kdy co do zbylé dvě třetiny požadovaných informací byl naopak úspěšný žalovaný. Žalovaný tak byl v řízení úspěšnější, proto by měl nárok na náhradu nákladů, jemu však nad rámec běžných činností tyto nevznikly.
40. Výrokem pod bodem V. rozsudku vrátil soud žalobci část poplatku ve výši 1 000 Kč podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v rozhodném znění (dále jen „zákon o poplatcích“), dle kterého bylo-li na poplatku zaplacen více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Soudní poplatek za podanou žalobu v této věci činil 2 000 Kč, soud tedy rozhodl o vrácení části soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Soud rozhodl o vrácení soudního poplatku ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Soud zároveň vyzval žalobce k poskytnutí součinnosti při vrácení části žalobcem uhrazeného soudního poplatku.
41. Soud upozorňuje, že soud vrátí soudní poplatek na účet, který mu sdělí oprávněná osoba, případně (není-li to možné) na sdělenou adresu poštovní poukázkou. V případě, že číslo účtu oprávněná osoba soudu nesdělí či se nepodaří se vyplatit částku na sdělenou adresu, má se za to, že oprávněná osoba neposkytla součinnost potřebnou ke splnění dluhu a nedojde k prodlení věřitele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31.10.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu